

Beslutningsforslag nr. B 183

Folketinget 2015-16

Fremsat den 12. april 2016 af Finn Sørensen (EL), Henning Hyllested (EL), Christian Juhl (EL), Pernille Skipper (EL) og Jakob Sølvhøj (EL)

Forslag til folketingsbeslutning om forbedring af fleksjobordningen

Folketinget pålægger regeringen at fremsætte et lovforslag, der sikrer,

- 1) at personer, der af helbredsmæssige årsager ikke kan arbejde på fuld tid inden for deres hidtidige arbejdsområde, får ret til fleksjob,
- 2) at personer, hvis arbejdsevne er mindre end 12 timer om ugen, frit kan vælge mellem fleksjob eller førtidspension, og at personer med meget begrænset arbejdsevne kun kan visiteres til fleksjob, hvis de selv ønsker det,
- 3) at personer, der af helbredsmæssige årsager ikke længere kan arbejde på fuld tid og/eller kun kan arbejde i nedsat tempo, får ret til at fortsætte i fleksjob på deres hidtidige arbejdsplads,
- 4) at alle fleksjob gøres varige, og at bestemmelserne om midlertidige 5-årige fleksjob afskaffes,
- 5) at jobcentret får det fulde ansvar for at tilvejebringe fleksjob til personer, der er visiteret til fleksjob, samtidig med at de pågældende personer beholder retten til selv at skaffe sig et fleksjob,
- 6) at modtagere af ledighedsydelse skal stå til rådighed for et anvist fleksjob, og at alle øvrige rådigheds- og sanktionsregler afskaffes for modtagere af ledighedsydelse, og
- 7) at ledighedsydelsen bliver ens for alle og skal svare til højeste dagpengesats.

Bemærkninger til forslaget

Dette beslutningsforslag skal ses i sammenhæng med de af Enhedslisten samtidig fremsatte beslutningsforslag om sygedagpenge, revalidering, førtidspension, seniorførtidspension og ressourceforløb.

Med reformen af fleksjob og førtidspension fra 2013 (lovforslag nr. L 53, folketingsåret 2012-13) skete der store forringelser for fleksjobbere, for ansøgere til fleksjob og for personer, der er visiterede til fleksjob. De nye minifleksjob har samtidig medført store forringelser for ansøgere til førtidspension.

Der er i de seneste år sket en glidning i bevilling af fleksjob. Personer, hvis arbejdsevne er nedsat med omkring halvdelen, får ofte afslag på fleksjob med den begrundelse, at de er raske og kan klare sig selv, og personer, der tidligere var uden for målgruppen for fleksjob, fordi de opfyldte betingelserne for førtidspension, bliver nu visiteret til minifleksjob og får afslag på førtidspension.

For begge grupper medfører disse ændringer af tidligere praksis en betydelig forværring af deres sociale situation, da de henvises til at leve i flere år for langt lavere ydelser, end hvis de var blevet tilkendt førtidspension eller fortsat fik sygedagpenge.

Med reformen blev der lukket af for den optimale løsning for ansættelse i fleksjob, nemlig ansættelse i fleksjob på den hidtidige arbejdsplads. Denne mulighed blev i vidt omfang benyttet til at fastholde mennesker med handicap på arbejdsmarkedet. I stedet er det nu en betingelse, at man i mindst 12 måneder forud for ansættelsen i fleksjob har været ansat under overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår. Det er ikke mange arbejdsgivere, der kan eller vil honorere kravet om forudgående 12 måneders ansættelse efter sociale kapitler eller på særlige vilkår, og derved forhindrer man borgere i at få det fleksjob, som ellers vil stå åbent for dem. Konsekvensen er, at der er forsvundet mange potentielle fleksjob.

Ledighedsydelsen, som man modtager, når man er visiteret til fleksjob og venter på at få et fleksjob, er blevet stærkt beskåret. Den højeste ledighedsydelse er 16.120 kr., hvilket svarer til 89 pct. af højeste dagpengesats, men hvis man er så uheldig, at sygedagpengene er standset, før man er visiteret til fleksjob, hvilket ofte skyldes kommunernes langsomme sagsbehandling, bliver ledighedsydelsen nedsat til konstanthjælpsniveau. Det betyder et månedligt indtægtstab på 5.152 kr. for ikkeforsørgere og 1.545 kr. for forsørgere.

Tidligere var det kommunernes ansvar at sørge for at skaffe fleksjob. Den opgave har man nu overladt til den enkelte person, der er visiteret til fleksjob. Modtagere af ledighedsydelse er nu underlagt de samme skrappe rådigheds- og sanktionsbestemmelser som raske arbejdsløse dagpenge-modtagere. Man tager overhovedet ikke hensyn til, at det drejer sig om mennesker med alvorlige kroniske sygdomme,

lidelser og handicap og med betydelige funktionsnedsættelser.

Minifleksjob til mennesker med meget begrænset arbejdsevne blev indført, fordi man har en teori, som der ikke er nogen evidens eller noget videnskabeligt belæg for, om, at arbejdsevnen kan udvikles, ved at syge mennesker bliver sat til at arbejde. Først efter 2 ½ år og igen efter samlet 4 ½ år har kommunen pligt til at undersøge, om arbejdsevnen er udviklet. Hvis det ikke er tilfældet, skal kommunen starte en sag om førtidspension.

Al faglig erfaring fra læger, socialrådgivere og sundhedspersonale viser, at alvorligt syge mennesker med så godt som ingen arbejdsevne får det dårligere, når de bliver presset til at arbejde, og først får det bedre, når de får tilkendt en førtidspension og får ro og fred og bliver fri for usikkerheden om deres fremtidige økonomiske og sociale situation. Derfor er det vigtigt, at der bliver valgfrihed mellem minifleksjob og førtidspension.

Hensigten med dette beslutningsforslag er at rette op på nogle af de forringelser som reformen af fleksjob og førtidspension har medført for fleksjobbere og ansøgere og visiterede til fleksjob.

De foreslåede forbedringer finansieres ved at indføre en millionærskat.

Samtidig med de nævnte forringelser blev der også gennemført en alvorlig forringelse af fleksjobberes økonomiske situation og stilling på arbejdsmarkedet i det hele taget. Tidligere fik virksomheden et tilskud, hvor modkravet var, at fleksjobberen blev aflønnet efter overenskomsten, hvilket medførte den ønskede ligestilling i forhold til lønmodtagere uden nedsat arbejdsevne. Den nye ordning betyder, at kommunen giver et personligt tilskud til fleksjobberen, som i 2016 højst kan udgøre 17.312 kr. pr. måned. Fleksjobberen aflønnes herudover af arbejdsgiveren for de antal timer og i forhold til den effektivitet, som fleksjobberen kan arbejde, samtidig med at der modregnes i fleksløntilskuddet med 30 pct. for indtægter under 13.446 kr. pr. måned og 55 pct. for indtægter over dette beløb. Konsekvensen er lønmæssig diskrimination af fleksjobberen, der i øvrigt er tvunget til at konkurrere med fuldt arbejdskraft personer om de ledige deltidjob. Sammenholdt med at fagforeningen ikke længere har nogen forhandlingsret ved fleksjobansættelser, har det betydet en alvorlig svækkelse af fleksjobbernes retsstilling og stilling på arbejdsmarkedet som sådan. Det ligger uden for dette beslutningsforslag at rette op på det, men det bør ske, og en nærliggende løsning er at udstrække statens fleksjobordning til hele arbejdsmarkedet, således at alle virksomheder betaler til ordningen, men de virksomheder, der ansætter fleksjobbere, kompenseres.

Skriftlig fremsættelse

Finn Sørensen (EL):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om forbedring af fleksjobordningen.

(Beslutningsforslag nr. B 183)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.